stavljena od dva koncentrična željezna obruča (promjera 12,7 cm i 3,36 cm) koji su međusobno spojeni trima prečkicama, tako da je razmak među obručima podijeljen na jedan veći i dva manja pregratka. Utrka se odvija pojedinačno i počinje na 180 m od alke, a završava na 100 m iza nje i ponavlja se tri puta. Alkar koji kopljem (dugim najmanje 2,75 m) pogodi sredinu alke, dobiva 3 boda; pogodak u gornji pregradak vrijedi 2 boda, a pogodak u jedan od donjih pregrada 1 bod. Pobjednik je onaj s najvećim brojem bodova. Ako dvojica ili više natjecatelia postignu isti broi bodova, natjecanje nastavljaju oni sami, sve dotle dok jedan ne postane pobjednikom. Taj dio natjecanja zove se pripetavanje. U svakom pokušaju, poslije uspješnog pogađanja alke, bodovi se priznaju pod uvjetom da je alkar postigao u trku određenu brzinu: osim toga alka mora ostati na koplju i ne smije spasti ništa od opreme s konjanika ili s konja. Svečanoj izvedbi Sinjske alke prethodi dva dana prije natjecanja prva generalna proba, tzv. bara, a uoči samog natjecanja druga generalna proba tzv. čoja, na kojoj pobjednik dobiva određenu nagradu. Prije početka S. a. natjecatelji dolaze na trkalište u svečanoj paradnoj povorci; na čelu je starac - harambaša s puškom u pratnji dvaju alkarskih momaka a za njima u dvoredu ostali momci; slijedi pet trubača u jednom i pet bubnjara

- talambasača u drugom redu, zatim barjaktar sa dva ađutanta na konjima, nosioci trofeja zarobljenih od Turaka, momak štitonoša, dva buzdovanara, konj edek (rezervni koni) sa dva vodiča; na razmaku od njih jašu vojvodin adutant s isukanom sabljom i alkarski vojvoda, te alkari natjecatelji na konjima u dvoredu. Na začelju povorke jašu alaj-čauš, voda alkara i nadzornik natjecanja. Takva povorka formira se i poslije svake održane utrke i prolazi preko borilišta. Na kraju natjecanja alkarski vojvoda proglašava slavodobitnika kiteći mu koplje trobojnicom, a izaslanik Predsjedništva Republike predaje slavodobitniku prijelazni srebrni štit srebrnu plaketu u trajno vlasništvo. Statut društva iz 1833. obnovljen je 1965.

sinjski alkar, natjecatelj, konjanik u Sinjskoj alci; odjeven je u jahaće hlače od tamnomodre čoje izvezene srmom, bijelu košulju, svilenu ječermu sa srebrnim i zlatnim dugmetima, dugu modru gajtanima izvezenu dolamu, krzneni kalpak s bijelom perjanicom i crne čizme. O boku nosi ukrašenu sablju, a u ruci koplje. Konj je opremljen uzdom ukrašen srebrom i svilenim kitama, oglavićem i napršnjakom, turskim sedlom preko kojeg je prebačen pokrivač od crvene čoje s posrebrenim stremenima. Rukovodioci su: alkarski vojvoda, alaj-čauš, vojvodin adutant i starac-harambaša. Svaki s. a. ima svoga momka.

slosš (Sportske igre osnovnih i srednjih škola u SR Hrvatskoj), sp. natjecanja učenika i učenica osnovnih škola i škola usmjerenog obrazovanja u toku šk. god. na principu šk., općinskih, regionalnih i republičkih prvenstava; prve igre po tom sistemu organizirane su šk. god. 1966/67. U programu natjecanja su slijedeće sp. grane: atletika, sp. i ritmička sp. gimna stika, košarka, nogomet, odbojka, rukomet, stolni tenis i streljaštvo. Mjesta u kojima se održavaju regionalna i republička prvenstva za određenu sp. granu utvrđuju se na osnovi natjećaja.

sipak > sepak takraw

sipar (sipina), alpinizam: nakupina razlomljenog kamenja na podnožju stijene; s. je obično pod žlijebom, točilom ili kuloarom. Strmina, labilnost i pokretljivost s. otežava uspon.

Siporex, Biciklistički klub, osn. 1945 u Puli, pod nazivom BK Pula; od 1965 djeluje pod novim nazivom (BK Siporex). Njegovi članovi osvojili su ekipno PJ u cestovnoj vožnji 1961 (kao BK Pula), 1969 i 1973, te ekipno PJ u dohvatnoj vožnji na trkalištu 1970 i 1973. Klub je dobitnik Trofeja Saveza za fizičku kulturu Hrvatske (1981).

Sipos, Annus (1908), mad. reprezentativka u stolnomtenisu; pojedinačna prvakinja svijeta 1932 i 1933; na PS osvojila 21 medalju (11 zlatnih, 6 srebrnih i 4 brončane).

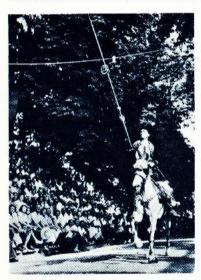
Sirotanović, Dragoslav (1917), svestrani sportaš (nogomet, košarka, atletika, sp. gimnastika i odbojka), med. sudac i viši sp. trener za odbojku. Predsjednik Međunarodne komisije Odbojkaškog saveza Jugoslavije, član Arbitražne komisije FIVB. Trener OK Jugoslavije (Beograd) s kojim osvaja PJ 1958–61; savezni kapeten i trener muške reprezentacije Jugoslavije (1949–71, s prekidima) i trener odbojkaške reprezentacije Tunisa (1960–61). Dobitnik Majske nagrade SOFK Srbije (1976). Napisao: Odbojka, savremena tehnika i taktika, Beograd 1960; preveo i uredio: Međunarodna pravila odbojke (više

sistem igre, određen osnovni način vođenja igre jedne ekipe, element taktike; s i određen je formacijom igrača, odn. dijelova ekipe, njihovim rasporedom na igralištu i karakterističnim načinom vođenja napada i obrane (sistemi napada i obrane).

sistem natjecanja, a način na koji se provodi određeno natjecanje kako bi se određio pobjednik; primjenjuju se bod-sistem i kup-sistem i različite kombinacije oba sistema; h način održavanja natjecanja u određenoj sp. grani od osnovne organizacije do nac. prvenstva; sistemom natjecanja određuje se u nas za sp. granu broj i vrsta natjecanja te načini kvališiciranja za 4 stupnja: općinski, međuopćinski, republički i savezni.

sistematska kineziologija, grana kineziologije koja proučava opće zakone efikasnosti motoričkog kretanja i obuhvaća dvije discipline: diferencijalnu i genetičku kineziologiju. Diferencijalna kineziologija utvrđuje razlike u zakonitostima koje se manifestiraju kod sportaša i odnose se na spol i socijalnu ekonomsku pripadnost. Genetička kineziologija proučava zakonitosti razvoja pojedinih psihofizičkih sposobnosti pod utjecajem kretania.

situacioni trening, vježbanje koje se odvija u istim ili približno istim uvjetima u kojima se odvija natjecanje; pripremanje sportaša u najrazličitijim uvjetima kako bi se adaptirao napredviđene situacije koje ga očekuju na natjecanju. Izbor vježbi u s. t. zavisi o specifičnosti izabrane sp. grane. kognitivnim

SINJSKA ALKA: 1 natjecanje; 2. srebrni štit, nagrada Maršala Tita; 3. alka; 4. mimohod

402